

жъ; гордыйтъ Палатникъ на Т. когото Пулосскый прѣднийтъ день бѣше пожадилъ, като ся спуснахъ нрѣвь нанесе му ужаснѣ рапѣ по главѣтъ; Зарепа и други нѣкои ся притекохѣ въ защитѣ на пріятеля си; но вситѣ имѣ старанія, не быхѣ го избавили, ако самъ си М. П. не бы ся турилъ между тѣхъ и да извика, че самъ си съ рѣкѣтъ си ще пожре тогозь който бы наближилъ. Тѣзи които бѣхѣ ся впуснахли оттеглихѣ ся. Между това, кръвьта и силытъ на Пулосекаго ся истошавахѣ, тѣй що прирѣлъ го изнесохѣ отъ тамо. Зарепа като излѣзваше заклеваше ся че ще си отмъсти за него. Множеството отъ партизанитѣ на М. П. като останѣхѣ господари на рѣшеніето, провъзгласихѣ го тутакси царь. Пулосскый като го запесохѣ въ палатѣтъ му, окопыти ся; хырургытъ които привързахѣ ранытъ му, рекохѣ, че не сѣ смъртоносны. И съвсѣмъ що осѣщаше люты болѣзни, и мнозина отъ пріятелитѣ му го въспирахѣ, той влѣзе въ коляскѣтъ си, и около пладнѣ, придруженъ отъ Мазетѣ и други нѣкои отъ послѣдователитѣ си излѣзе изъ Варшавѣ. И тѣй сега има да съмъ пратилъ подирѣ му да го ди-

---

пріеманіето на всичкото прѣдложеніе. Отъ това произлѣзвахѣ двойнытъ изборы; многото крамоличества, гокося наричаны. Сенатѣтъ по силенъ отъ царя, инакъ имаше и той малкѣ само власть. Слѣдъ тойзи разрядъ слѣдувахѣ палатинцытъ, староститѣ и кастелланитѣ или началницытъ на твърдѣлыгѣ, които ако и бѣхѣ малко подчинены на централнѣтъ власть, и тѣхната власть пакъ по областитѣ и околужіята бѣше ограничена.